

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/226/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318204350
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318204350.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobcov: 1/ T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, S., a 2/ K. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, S., proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Galanta, č. k. 8C/17/2018-8 zo dňa 17. augusta 2018, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. žalobu na obnovu konania odmietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Uznesenie súdu prvej inštancie po citácii § 397, § 398, § 403 ods. 1 a 2, § 413 ods. 1 písm. e) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky vecne odôvodnil tým, že žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdov. Predpokladom povolenia obnovy konania je zachovanie podmienok prípustnosti, splnenie ktorých vyžaduje CSP. Žaloba na obnovu konania môže byť podaná len proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je zo zákona vylúčená. Zásadne je možno žalobu na obnovu konania, paralelne s existenciou zákonného dôvodu napadnúť každý právoplatný rozsudok súdu. Podľa § 398 CSP sa môže návrhom na obnovu konania napadnúť len uznesenie, ktorým bol schválený súdny zmier, aj to len za podmienky, že dôvod obnovy možno vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval a rovnako to platí aj pre platobný rozkaz. Súd z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp zn. 35Csp/225/2016 zistil, že v danej veci bola dňa 4.11.2016 podaná žaloba o zaplatenie istiny 64.857,31 euro s príslušenstvom z titulu Zmluvy o úvere č. 0193814544 zo dňa 26.5.2011 medzi žalovaným a žalobcami 1/ a 2/. Súd prvej inštancie dňa 12.12.2016 vydal platobný rozkaz č. 35Csp/225/2016-138, ktorým uložil žalobcom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému istinu 64.857,31 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňom 13.4.2017. Súd po zistení uvedených skutočností a dôvodov uvedených v žalobe na obnovu konania, je toho názoru, že žaloba na obnovu konania je zjavne nedôvodná. Stará rímsko-právna zásada neznalosť zákona neospravedlňuje (ingorantia juris non excusat) zakladá právnu fikciu, že každý si je vedomý svojich práv a povinností, a teda je oboznámený s platnými a účinnými právnymi predpismi. Podmienkou pre jej aplikáciu je prehľadnosť legislatívneho procesu a reálna dostupnosť práva. Zbierka zákonov v Slovenskej republike plní funkciu oficiálneho publikačného nástroja, ktorý sa predpokladá priamo v Ústave Slovenskej republiky. Podrobnosti o vyhlasovaní zákonov, ale aj ostatných všeobecne záväzných predpisov upravuje v súčasnom právnom poriadku zákon č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Dôležitosť Zbierky zákonov dokumentuje aj nevyvráťiteľná domnienka, že všetko, čo bolo uverejnené v Zbierke zákonov, sa stalo známe každému, koho sa to týka (§ 2

citovaného zákona), teda známe všetkým adresátom práva. Žalobcovia 1/ a 2/ v žalobe na obnovu konania uvádzajú, že boli porušené ustanovenia zákona NS SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a o pôžičkách pre spotrebiteľov. Uvedená právna norma nadobudla platnosť dňa 2.4.2010 a účinnosť s výnimkami uvedenými v čl. XII dňa 2.4.2010, teda v čase vydania platobného rozkazu v pôvodnom konaní bol uvedený zákon platný a účinný, uverejnený v Zbierke zákonov SR, teda reálne dostupný. Žalobcami 1/ a 2/ tvrdené porušenie zákona - teda včasné, resp. žiadne neoznámenie postúpenia pohľadávky, resp. že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, existovalo už v čase vydania platobného rozkazu v pôvodnom konaní a teda žalobcovia 1/ a 2/ mohli podať odpor proti platobnému rozkazu a uviesť v ňom v žalobe na obnovu konania tvrdené skutočnosti. Skutočnosť, že sa o uvedených okolnostiach žalobcovia 1/ a 2/ dozvedeli z internetovej stránky až neskôr dňa 15.3.2018 nie sú skutočnosťami (vychádzajúce z platného a účinného zákona uvedeného v Zbierke zákonov) im boli ako adresátom práva všeobecne známe. Žalobcovia odpor v pôvodnom konaní nepodali. Žalobcovia 1/ a 2/ neuviedli žiadne nové rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu prívodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ani dôkazy, ktoré sa nemohli v pôvodnom konaní vykonať. Na základe uvedených skutočností a zákonných ustanovení, súd rozhodol v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) CSP a žalobu na obnovu konania ako nedôvodnú odmietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, pričom úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali odvolanie žalobcovia 1/ a 2/. Na strane zákonného sudcu je konanie v rozpore so zákonom a podozrenie zo spáchania trestného činu Zneužitie právomoci verejného činiteľa s poukazom na ust. § 326 Trestný zákon, pretože predmetným rozhodnutím sudca vytvára protiprávny stav, keďže odmietol žalobu žalobcov 1/ a 2/ na obnovu konania. Zákonný sudca ignoroval, že spotrebiteľ je slabšou stranou zmluvy v spotrebiteľskom vzťahu a patrí mu ochrana podľa spotrebiteľského práva najmä podľa smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Tieto tvrdenia založili žalobcovia 1/ a 2/ na tom, že aj keby sa súdneho procesu nezúčastnili, súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú Zmluvu, to znamená podrobiť ju súdnej kontrole a to s poukazom na úijné právo najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Súd prvej inštancie odňal spotrebiteľovi zákonné právo na súdnu ochranu a konal v rozpore s úijným právom, pretože ex offo nepodrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole, ktorej sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhali. Takéto rozhodnutie súdu prvej inštancie je zjavne nezákonné a predpokladajúce svojvôľu. Žalobu na obnovu konania podali žalobcovia 1/ a 2/ z dôvodu, že čítali rozsudky, v ktorých súdy rozhodovali, že zmluva je neplatná, úver je bezúročný a bez poplatkov a zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Uplatnenie princípu „neznalosť zákona neospravedľuje“ v neprospech spotrebiteľa prichádza do úvahy len výnimočne. Pokiaľ ide o princíp, podľa ktorého neznalosť zákona neospravedľuje, rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú, odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Napadnutý platobný rozkaz bol navrhovaný súdu na základe spotrebiteľskej zmluvy, do ktorej boli včlenené neprijateľné podmienky: nečitateľné Obchodné podmienky v nesúlade so zákonom, zmluvná pokuta z omeškania, splátka nerozdelená na úrok a istinu z čoho vyplýva, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, na základe toho je pohľadávka navrhovateľa sporná, RPMN vyčíslená v rozpore so zákonom, nakoľko neboli napočítané všetky poplatky uplatňované z úveru, poplatok za poskytnutie úveru a poplatok za správu úverového účtu a vzhľadom k uvedenému súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom a úijným právom. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný dňa 26.5.2011 uzatvoril so žalobcami 1/ a 2/ úverovú zmluvu označenú ako zmluva o splátkovom úvere č. 0193814544 pričom pri uzatváraní zmluvy, použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky. Súd je povinný ex offo určiť platnosť zmluvy alebo neplatnosť zmluvy. Žalobcovia 1/ a 2/ poukázali na rozsudky Okresného súdu Prievidza sp. zn. 9C/69/2014, Okresného súdu Nitra 16C/8/2011, Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 6C/66/2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/48/2013 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/617/2014 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 107/07. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V rozhodovaní súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom

ide o arbitrárne rozhodnutie, pričom mám právo na riadne odôvodnenie. Okresný súd Galanta dňa 12.12.2016 vydal platobný rozkaz č. 35Csp/225/2016. V tom čase žalobcovia 1/ a 2/ nevedeli čo sú to neprijateľné podmienky v zmluve, nevedeli ako sa brániť voči nekalým obchodným praktikám dodávateľa a preto sa až teraz podľa CSP domáhali obnovy konania. V dobrej viere žalobcovia 1/ a 2/ podpísali predtlačenu, formulárovú zmluvu, ktorej obsah nemohli ovplyvniť a museli ju podpísať tak ako im bola predložená. Zmluva musí byť pripomienková, obojstranne musí byť výhodná a nie taká, kde môže vzniknúť v budúcnosti rozpor. Zodpovedný zo zákona je ten, kto zmluvu vyhotovil. Počas zmluvného vzťahu boli žalobcovia 1/ a 2/ dobromyseľní a verili, že dodávateľ, keďže zmluvy vyhotovuje, jedná zodpovedne, čestne a dodržiava zákony SR a EÚ a nepredpokladá sa, že môže použiť nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky Občianskeho zákonníka § 53 písm. g, h, k, o, p, r, t, u, v. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že žaloba neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom. Súd prvej inštancie neuviedol, o ktoré náležitosti sa má jednať. Žalobcovia 1/ a 2/ uviedli čoho sa domáhajú, pravdivo a úplne opísali rozhodujúce skutočnosti podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, doložili listinné dôkazy a napriek týmto skutočnostiam im žalobu súd prvej inštancie v rozpore s újinným právom odmietol. Na záver žalobcovia 1/ a 2/ navrhli zrušiť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vrátiť vec na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

3. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. c) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ dôvodné nebolo.

4. Podľa § 397 písm. a) a b) CSP Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

5. Podľa § 398 CSP žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

6. Podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak je zjavne nedôvodná.

7. V predmetnom konaní žalobcovia 1/ a 2/ podali žalobu na obnovu konania z dôvodov podľa § 397 písm. a) a b) CSP. Ako rozhodujúcu skutočnosť, ktorá nastala po právoplatnosti platobného rozkazu Okresného súdu Galanta č. k. 35Csp/225/2016 zo dňa 4.11.2016, žalobcovia uviedli, že oboznámením sa s internetovou stránkou štátnej tajomníčky Ministerstva spravodlivosti - Brániť sa opláti zistili žalobcovia dňa 15.3.2018, že pri vydaní platobného rozkazu došlo k porušeniu zákona. Žalobcovia 1/ a 2/ sa nasledovne v žalobe zaoberali skutkovým a právnym stavom, ktorý bol predmetom pôvodného súdneho konania sp. zn. 35Csp/225/2016. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ neuviedli žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu sporu, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, rovnako nešlo ani o dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Všetky skutočnosti týkajúce sa veci samej boli známe žalobcom 1/ a 2/ už v pôvodnom konaní a tieto mohli využiť už v pôvodnom konaní. V prípade, že žalobcovia 1/ a 2/ nedokázali správne právne posúdiť pôvodné konanie, bolo možné z ich strany vyhľadať právnu pomoc a napr. využiť služby advokáta alebo kontaktovať niektoré zo združení na ochranu spotrebiteľov. V prípade, ak tento postup nepoužili, nezakladajú následné právne zistenia žalobcov 1/ a 2/ dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP.

8. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

9. Žalovaný má voči žalobcom 1/ a 2/ podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Vzhľadom na to, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva podľa čl. 4 ods. 2 CSP.

10. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).